

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (második tanács) a T-302/03. sz. ügyben 2006. október 10-én hozott ítéletét.
- A Bíróság kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Elsőfokú Bíróság 2006. október 10-i ítélete sérti a 40/94 rendelet⁽¹⁾ 7. cikke (1) bekezdésének b) pontját. Az Elsőfokú Bíróság tévesen feltételezte, hogy a „map&guide” megjelölés és a „számítógépes szoftver” áru, valamint a „számítógép-programozás” szolgáltatás között „közvetlen és konkrét kapcsolat” áll fenn és a „map&guide” elnevezés ezen áru és szolgáltatás „azonnali azonosítását” teszi lehetővé (az ítélet 40. pontja). A továbbiakban az Elsőfokú Bíróság tévesen indult ki abból, hogy a „map&guide” megjelölés lehetővé teszi az érintett vásárlóközönség számára, hogy „azonnal, a legcsekélyebb gondolkodás nélkül közvetlen és konkrét kapcsolatba hozza azt a számítógépes szoftverekkel és a számítógép-programozási szolgáltatásokkal, melyek (város)térkép és útikönyv (útikalauz) funkciót kínálnak” (az ítélet 47. pontja). Végül az ítélet szerint a „számítógépes szoftver” árucsoportban és a „számítógép-programozás” szolgáltatáscsoportban olyan áruk és szolgáltatások is vannak, amelyek rendeltetése (város-) térképek és útikönyvek (útikalauzok) nyújtása.

Az Elsőfokú Bíróság az ítéletben tévesen értelmezte a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontját. Az Elsőfokú Bíróság álláspontjával ellentétben a bejelentett védjegy rendelkezik megkülönböztető képességgel és nem leíró jellegű. A bejelentett védjegy nem leíró jellegű. Csak akkor feltételezhetnénk „konkrét és közvetlen kapcsolat”, valamint „azonnali azonosítás” meglétét, ha olyan fogalomról lenne szó, amely közvetlenül jelöli az érintett árut vagy szolgáltatást vagy leírja azokat a jellemzőket, amelyek az adott áruhoz vagy szolgáltatáshoz közvetlenül „tapadnak”. A „map&guide” elnevezésre ez nem vonatkozik. Nem írja le közvetlenül sem a „számítógépes szoftver” árut, sem pedig a „számítógép-programozás” szolgáltatást, és nem tartalmaz közlést közvetlenül az áruhoz vagy a szolgáltatáshoz kapcsolódó jellemzőre vonatkozóan sem. A vásárlóközönség nem tudja „azonnal, a legcsekélyebb gondolkodás nélkül közvetlen és konkrét kapcsolatba hoz[ni] azt a számítógépes szoftverekkel és a számítógép-programozási szolgáltatásokkal, melyek (város)térkép és útikönyv (útikalauz) funkciót kínálnak”. Ugyanígy sem a „számítógép-programozás” szolgáltatás, sem pedig a „számítógépes szoftver” áru nem tudja betölteni (város-) térképek és útikönyvek (útikalauzok) rendeltetését.

Az Elsőfokú Bíróság által feltételezett összefüggés a „map&guide” elnevezés és a konkrétan igényelt „számítógépes szoftver” áru, illetve „számítógép-programozás” szolgáltatás között nem áll fenn eredetileg, hanem csak spekulatív okfejtés eredményeként jött létre.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.).

Az Elsőfokú Bíróságnak (kibővített negyedik tanács) a T-168/01. sz., GlaxoSmithKline Services Unlimited, korábban Glaxo Wellcome plc kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2006. szeptember 27-én hozott ítélete ellen az Európai Közösségek Bizottsága által 2006. december 18-án benyújtott fellebbezés

(C-513/06. P. sz. ügy)

(2007/C 42/22)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: T. Christoforou, F. Castillo de la Torre és E. Gippini Fournier meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: a European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEPC), a Bundesverband der Arzneimittel-Importeure eV, a Spain Pharma, SA, az Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar) és a GlaxoSmithKline Services Unlimited, korábban Glaxo Wellcome plc

A fellebbező kérelmei

A fellebbező kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróságnak a T-168/01. sz., GlaxoSmithKline Services Ltd kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2006. szeptember 27-én hozott ítélete rendelkező részének 1. és 3-5. pontját;
- hozzon az ügyben végleges ítéletet, megalapozatlanság miatt elutasítva a T-168/01. sz. ügyben benyújtott megsemmisítés iránti keresetet;
- kötelezze a T-168/01. sz. ügy felperesét a Bizottságnak az azon ügy, valamint a jelen fellebbezés során felmerült költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság egyetért az Elsőfokú Bíróság következtetéseivel a vitatott határozat indokolása, a vállalkozások közötti megállapodás fennállása, az állítólagos hatáskörrel való visszaélés, valamint a szubszidiaritás elvének és az EK 43. cikk állítólagos megsértése tekintetében.

Az ítélet azon részét illetően, amely a versenyellenes „hatás” kérdésével foglalkozik, a Bizottság vitatja az Elsőfokú Bíróság által elfogadott érvelést. Előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság a megállapodás versenykorlátozó „hatásának” fennállását megerősítő elemzése valójában a jogi és gazdasági háttérre figyelemmel a megállapodás versenykorlátozó „céljának” elemzése volt, és ennek alapján az Elsőfokú Bíróságnak meg kellett volna erősítenie a határozat azon megállapítását, amely szerint a megállapodásnak versenyellenes célja volt. A hatással kapcsolatos többi megállapítással kapcsolatban a Bizottságnak komoly aggályai vannak különösen az alábbiakat illetően: az érintett piac meghatározása, az EK 81. cikk (1) bekezdésének d) pontja szerinti jogsértés Bizottság általi megállapításának azon téves jogi érvelés alapján történt elutasítása, hogy a különböző árakat különböző földrajzi piacokon alkalmazták, valamint az ítéletben található

számos más olyan megállapítás, amelyek esetében az Elsőfokú Bíróság a ténybeli és gazdasági bizonyítékok Bizottság általi értékelését a sajátjával helyettesítette, amely a bírói felülvizsgálat során nem megengedett. Ugyanakkor mivel a Bizottság egyetért az Elsőfokú Bíróság végső következtetéseivel, vagyis azzal, hogy a kérdéses megállapodás versenykorlátozó hatással járt, jelenleg nem kíván az ítélet e része ellen fellebbezéssel élni.

A jelen fellebbezés két jogalap-csoportra hivatkozik. Az első csoport az EK 81. cikk (1) bekezdésével kapcsolatos megállapításokra, és különösen a jogban való tévedésre, és e rendelkezésben a „cél” fogalma értelmezésének és alkalmazásának eltorzítására, valamint a megállapodás „jogi és gazdasági hátterével” kapcsolatos indokolásban található jogban való tévedésekre, hiányosságokra és ellentmondásokra vonatkozik. A jogalapok második csoportja az EK 81. cikk (3) bekezdésével kapcsolatos megállapításokra vonatkozik; először és főképpen az e rendelkezésben található első feltétellel kapcsolatos megállapításokra, de több más feltétel vizsgálatának hiányára is.

Az Elsőfokú Bíróságnak (első tanács) a T-153/04. sz., Ferriere Nord SpA kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2006. szeptember 27-én hozott ítélete ellen az Európai Közösségek Bizottsága által 2006. december 20-án benyújtott fellebbezés

(C-516/06. P. sz. ügy)

(2007/C 42/23)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: V. Di Bucci és F. Amato meghatalmazottak)

A másik fél az eljárásban: a Ferriere Nord SpA

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet abban a részében, amelyben az Elsőfokú Bíróság elfogadhatónak nyilvánította a Ferriere Nord SpA által a Bizottság 2004. február 5-i levelének és 2004. április 13-i faxüzenetének megsemmisítése iránt indított keresetet;
- a Bíróság nyilvánítsa elfogadhatatlannak, és ezért utasítsa el a Ferriere Nord SpA által első fokon a megtámadott aktusok megsemmisítése iránt indított keresetet;
- a Bíróság kötelezze a Ferriere Nord SpA-t mindkét fokú eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Elsőfokú Bíróság T-153/04. sz., Ferriere Nord SpA kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2006. szeptember 27-én

hozott ítéletének az a része, amelyben az Elsőfokú Bíróság az első fokon előterjesztett keresetet elfogadhatónak nyilvánítja, megsérti az EK 230. cikk első bekezdésének és az EK 249. cikknek a megtámadható aktus fogalmának értelmezésére vonatkozó összefüggő rendelkezéseit; az ítélet indokolása hiányzik, illetve téves, továbbá jogilag hibás, ugyanis az Elsőfokú Bíróságnak nem volt hatásköre az ítélet meghozatalára.

Az Elsőfokú Bíróság nem bizonyította, hogy a megtámadott aktusok olyan kötelező joghatásokat keletkeztettek, amelyek képesek kihatni az első fokú eljárás felperesének érdekeire azáltal, hogy jogi helyzetét jelentősen módosítják. Az Elsőfokú Bíróság ezenkívül tévesen alapította az ügy elfogadhatóságára vonatkozó végkövetkeztetését arra a – szintén nem bizonyított – feltevésre, hogy az első fokú eljárásban megtámadott aktusokat jogellenesnek kell tekinteni. Végül a felperes szerint az Elsőfokú Bíróság túllépte az EK-Szerződéssel reá ruházott hatáskört.

2006. december 20-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Osztrák Köztársaság

(C-517/06. sz. ügy)

(2007/C 42/24)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: G. Barun és E. Montaguti, meghatalmazottak)

Alperes: az Osztrák Köztársaság

Kereseti kérelmek

- Állapítsa meg, hogy az Osztrák Köztársaság – mivel nem fogadta el azokat a törvényi és közigazgatási rendelkezéseket Stájerország és Salzburg tartományokban, amelyek az irányelv rendelkezéseinek átültetéséhez szükségesek, illetve a Bizottságot e rendelkezésekről nem értesítette –, nem teljesítette a közszféra információinak további felhasználásáról szóló, 2003. november 17-i 2003/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből (!) eredő kötelezettségeit;
- kötelezze az Osztrák Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az irányelv átültetésére előírt határidő 2005. július 1-jén lejárt.

(!) HL L 345., 90. o.; magyar nyelvű különkiadás, 13. fejezet, 32. kötet, 701. o.